

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vprejema upravništvo in ekspedijca v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-štev. 74.

Štev. 137.

V Ljubljani, v soboto 17. junija 1899.

Letnik XXVII

Nagodba in stranke.

Szélla proslavlja mažarski listi kot triumfatorja, krotivca divjih levov in tigrov, kot največjega ogerskega državnika za grofom Andražem, ker je dosegel, da mejnarodne trgovinske pogodbe potečejo ob jednom z avstro-ogrske nagodbo. Mi v istini ne umemo nepopisnega veselja, s katerim mažarski listi in ogromna večina ogerske zbornice pozdravljajo svojega Herkula, ki je baje vrgel ob tla avstrijske svoje nasprotnike. Od srca privoščimo pl. Széllu vso hvalo njegovih privržencev. Zaslužil jo je, saj je imel mnogo skrbij in mnogo potov iz Budimpešte na Dunaj.

A ravno tako malo moremo soglašati z onimi, ki vihté kadilnice pred avstrijskimi ministri ter grofa Thuna, dr. Kaizla in barona Dipaulija povzdigujejo v deveta nebesa, ker so podaljšali za osem let Badeni-Banffyjevo nagodbo. Kar pa moramo naglašati, je to, da je grof Thun s svojimi ministerskimi tovariši nasproti Ogrom odločno dokazal, da Avstrija ni še pod mažarskim klobukom in da je sedanja nagodba prva, katere Avstrija ne plača z novimi privilegiji ogerski polovici.

Posebno pozornost pa vzbujajo izjave strankarskih glasil. Levičarji so do zadnjega upali, da odstopi grof Thun in pride na krmilo nemška obstrukcija v zvezi s Poljaki. Varali so se! Mero-dajni krogi so pokazali, da morejo vladati tudi proti nemški obstrukciji ter da obstanek Avstrije ni odvisen od nemške hegemonije. Nemški centralisti so zgubili zadnje upanje, da zasedejo ministerske sedeže ter dobé vajeti v roke. Topena je nemška obstrukcija, ki je sedaj zgu-

bila najostrejša orožje iz rok proti vladi in večini. To dobro čutijo glasila nemške obstrukcije in unisono opisujejo novo nagodbo kot nesrečo za Avstrijo. V svoji obupnosti se tolažijo, da še pride dan obračuna z vlado in večino. Tako piše praška »Bohemia«, da je Széll skušal spraviti avstrijsko vlado na ustavno pot; ogerske zahteve niso bile proti Avstriji, ampak proti sedanjemu zistemu. Toda grof Thun ostane, tako zdihuje glasilo praških kazinotov, in z njim § 14. Konečno pozivlje »Bohemia« nemške poslance, naj gredo mej na rod ter širijo in priporočajo brezozirno ljudsko politiko proti vladi.

Torej dosedanja obstrukcija še ni bila brezozirna? Wolf in Schönerer sta lahko vesela novih pristašev.

Čudimo pa se onim glasilom desniških klubov, ki brez vsacega najmanjšega pomisleka vsevprek hvalijo novo nagodbo, pojó slavospeve sedanjim vladi in pričakujejo zlato dobo. Res je sicer, da more grof Thun biti zadovoljen z vspehom, kajti pokazal je Mažarom, da niso še neomejeni gospodarji v naši državi. Ali pa more biti tudi avtonomistična desnica vesela te zmage? Desnica je po svojih zastopnikih izrekla vladi svoje zupanje in vso potrebno podporo glede nagodbe. Grof Thun je to prijazno vzel na znanje. Toda, ljudje božji, ali je dualizem res na korist slovan-skim narodom v Avstriji? In ta dualizem je dobil sedaj leseno nogo. Ker pa že moramo računati z dualizmom, vprašamo prav ponižno, toda odkrito: v čem pa se loči grofa Thuna zistem od sostava nemško liberalnega? Kaj je desnica v zadnjih dveh letih dosegla pod Badenijem in grofom

Thunom? Poglejmo samo na Goriško, v Trst in Istro! Ali je bilo ondi slabše pod Giskro in Auerspergom! Položimo si roko na srce in vprašajmo: Ali se je le pičica znanega programa desnice izvršila v zadnjih dveh letih? Ako so nas preje bili s škorpioni, bodejo nas sedaj s šili in šivan-kami. To je edina razlika!

Govori se, da bode eksekutivni odbor imel še ta mesec svojo sejo ter se posvetoval o jezikovnem vprašanju. Tu bode prilika, da zastopniki desnice predlože vladi svoj ultimatum. Vladi so znane zahteve; opetovano so grofu Thunu desniški klubi izročili svoje spomenice. Mi ne moremo biti zadovoljni, da grof Thun le posluša naše želje in voditeljem stiska roke. Od lepih besed reveži ne bodo siti, za prazne obljube ne damo več počenega groša. Mi hočemo videti dejanja, in sicer v premembi dosedanjega zistema. Hic Rhodus, hic salta!

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. junija.

Aktija avstrijske vlade. Sedaj, ko je za nekaj časa odstranjena nagodbena kriza in so Mažari popolno zadovoljni s svojim deležem, se prične v Avstriji lahko drugo težavno delo, namreč rešitev narodnostnega vprašanja. To delo bo bržkone precej težavnejše. Državni zbor se mora sniti najkasneje v drugi polovici meseca septembra. To zahteva predvsem nagodbeni kompromis, ki ga mora vlada predložiti državnemu zboru, ker sicer ji tudi § 14 nič ne koristi. V to svrhu se bo treba najprej pomeniti z zastopniki desnice,

LISTEK.

Pleterje.

Čitatelj pač začuden gleda, kaj pomeni to ime kot glava tem vrsticam. Najbolje mu stvar pojasnim, ako citiram četrtkov »Slov. Narod«, kjer znani dolenjski dopisnik pod istim zaglavjem tako-le piše: »Pol ure od luteranske vasi, od Št. Jerneja, pod vnožjem Gorjancev, leži grajščina Pleterje. Tih dol je tu. Vidi se le v nebo. Kraj je kakor ustvarjen za puščavnike. Nekoč je bila ta kartavza last celjskih grofov, v 17. stoletju so jo dobili jezuitje, pozneje baroni Borsch pl. Borschod, mažarski ljudje. Izborno vino raste blizu te kartavze. To vino ima posebno prijeten okus. Čim več ga piješ, bolj si žejen, ali nikdar tako omamljen, da bi ne vedel, kaj delaš. Tako je vino iz stare še od Rimljanov prišle trte. Ameriška trta daje ves drugačen okus. Tukaj je na mali cerkvi morda najlepši gotiški strop in najlepši portal na Slovenskem. Borschi so iz gotiških kapelic napravili hleve, v gotiški cerkvi so imeli spravljeno slamo in prazne sode. Zdaj vse bolj razpada, ali nebeško lepa bukova hosta se širi od kartavze gori v hrib daleč na Hrvaško, in v nekaterih delih te hoste še ni pela sekira. K tej grajščini spada Golo, manjše posestvo vstric Bele cerkve, ki ima dobre travnike in dobre vinogradne lege«.

Ta grad z vsemi zemljišči in drugimi pritliklinami je pred nekaterimi dnevi kupil — kartuzijanski red, v čegar lasti je bil prvotno. Prihodnje leto se otvori zopet samostan, ko pridejo očetje kartuzijani.

Seveda to »Sloven. Narodu« in njegovemu dolenjskemu dopisniku ni všeč; zato hujska ljudi zoper redovnike, češ, zbirajo se v naši deželi »kakor vrane« in kmalu ne bo več prostora za — Slovence.

Odgovarjati na take prazne marnje in na zlobna klevetanja, se pač ne splača. Le par besed, da pojasnimo »Narodovega« dopisnika brezuspešne spletke!

Pletersko posestvo je bilo že dalj časa na prodaj. Oglašali so se že tuji kupci in baje tudi eden domačih, katerega »Narodov« sotrudnik brez dvoma dobro pozna. Vse je kazalo tako, da se Pleterjev polasti kmalu kak krščen ali nekrščen žid, ki se tukaj zarije v slovensko ljudstvo kakor se je baron Born na Gorenjskem, Schlesinger na Dolenjskem itd. Da to našemu narodu ni v duševni niti v telesni blagor, nas je skušnja zadnjih let več nego dovolj poučila. In ko bi se židje v Pleterjih naselili, bi bili okolici v duševno in gmotno korupcijo. Žid je žid, naj bo vrh Ljubelja ali pa pod Gorjanci; mi Slovenci od njega nimamo nič dobrega pričakovati. Oni »domačin« pa, ki se je tudi hotel tega posestva polastiti, je upal tu dobro kupčijo napraviti na troške dosedanjih last-

nic baronovk Borsch, še bolj pa na troške šentjernejških in drugih sosedov, katere bi dobil počasi v svojo last, kakor ima že skoro vse vaščane na Gradišču. Ker pa so ga kartuzijani prehiteli, zato pretaka sedaj — krokodilove solze in trdi, da so menihi grad preplačali. No, zvedeli smo od nekod, da je pa dotičnik sam ponujal že 250.000 gl., ali je — korb'co dobil!

Srečna dežela kranjska, da dobi poštene ljudi v svojo sredo namesto oderuškega žida! Nekdanji kartuzijani kranjski so še vedno v najboljšem spominu kot usmiljeni, pobožni možje, a židov se nikjer hvaležno ne spominjajo.

Kartuzijani bodo žrtvovali še ogromno svoto, da poslopje zopet prirede za svoje potrebe. Torej prineso denar v deželo ljudstvu v blagor. Ako bi dopisnik »Narodov« kupil Pleterje, bi najbrže tudi ne razdelil ljudem vsega posestva — zastonj.

Kartuzijani otmo tudi najkrasnejšo in skoro tudi najstarejšo cerkveno stavbo na Kranjskem, ki bi se sicer kmalu porušila. Na zunaj sicer direktno ne vplivajo, ker so strogo ločeni od sveta in zato tudi nikogar ne motijo, a tem bolj delajo znotraj ne le z molitvijo, temveč tudi zlasti z gojenjem cerkvene umetnosti, slikarstva in kiparstva. Posamne ostanke, deloma zelo dragocene, ki so se rešili iz nekdanjih slovenskih kartuzijanskih samostanov, še najdemo v raznih zbirkah kot svedoke njih trudoljubivega dela. Uprav v tem pogledu je naša dežela še zelo zaostala; ako kartu-

da se jim pojasni cela zadeva in odstrani vse, kar bi morda oviralo edinost mej vlado in desnico. Poljakov, Čehov in članov katol. ljudske stranke se vladi ne bo bati, ker ti imajo svoje zaupnike v vladi sami in toraj — zavezane roke. Drugače je s Slovenci, Hrvati in Rusini. Konečno bo pa vendarle treba ozreti se tudi na nemško opozicijo, ker ta bi tudi v tem trenutku lahko delala neprijetno zgago. Njenim zahtevam seveda vlada nikakor ne sme ustreči, ako se hoče še nadalje opirati na Čehe in Jugoslovane. Sicer pa obstrukcija ne bo povzročila v pogodbenem oziru nikake posebne škode, ako bo desnica solidarna z vlado.

Nagodbena razprava v ogrskem parlamentu. Nepričakovano naglo bo rešil ogrski parlament nagodbeno predlogo. V dveh kratkih sejah je rešil gospodarski odsek vse točke vladne predloge popolnoma neizpremenjeno. Proti predlogi so govorili le nekateri člani odseka, posebno pristaši neodvisne stranke, ki v enomer zahtevajo popolno ločitev Ogrske od naše državne polovice. Toda niti enega člana ni bilo v odseku, ki bi bil odrekal Szellu zaslugo za interese ogrske polovice. Vsak posamezni govor je bil slavošpev na ministerskega predsednika. Isto tako ugodno se vrši razprava v finančnem odseku in drugi teden se peča z zadevo že plenum poslanske zbornice. Na tako lahek način se še ni rešilo mnogo tako važnih vladnih predlog, kar je pač najboljši dokaz, da Mažari dobro vedo, zakaj tako delajo.

V nemškem državnem zboru je doživela vlada včeraj nekaj poraz, ker večina ni hotela kratkomalo odobriti njene predloge o gradnji kanala mej Renom in Labo. Z 240 proti 160 glasovom je sklenila zbornica, da se predloga vrne odseku in pojasne nekatera vprašanja. Naravnost odkloniti niso hoteli te predloge, ker so se bali uresničenja cesarjevih besed, ki je rekel, da takoj razpusti državni zbor, ako se ne ugotovi njegovi želji in ne vsprejme vladna predloga. Zakon ta bo koristil Nemčiji v marsikakem obziru, ker bo potem preprežena Nemčija v svojem ozemlju z železniškimi in vodnimi cestami.

Papež francoskim katolikom. Z ozirom na zadnje dogodke v Franciji je doposlal papež, kakor poročajo razni listi, kardinalu Richardu pismo, v katerem se opozarjajo francoski katoliki k edinosti v boju za sveto stvar, obenem pa se jim polaga na srce, naj se uklonijo obstoječim državnim napravam, ki si jih je dala Francija sama, ter na njih podlagi delujejo za skupne interese vere in domovine v onem duhu edinosti in sloge, ki mora navdajati vsakega pravega katolika. S tem je dal sv. oče nekaj migljajev prevročekrvnim članom rojalistiške stranke.

Ministrov iščejo v Franciji, a jih še sedaj niso dobili. Včeraj se je splošno pričakovala rešitev ministerske krize in Poincaré je imel okrog sebe zbranih že precejšnje število prihodnjih mož. V zboru, ki mu je predsedoval Poincaré včeraj

zijani v tihi samoti tekom let k temu pripomorejo, da se umetniški okus tudi na Slovenskem nekoliko dvigne, jim bo cel narod zato hvaležen.

Kartuzijanski red je najstrožji med vsemi redovi. Govoré zelo malo, mesa nikoli ne jedo; žive se le z navadnimi poljskimi pridelki. Njim torej očitati potratnost in zložnost je piramidalna neumnost ali pa podla zlobnost, ki reži iz teh-le »Narodovih« besedi: »Dosti boš stradal, Slovenec, že izza mladih nog in za take ljudi so nebesa odprta, posebno če zadnje kokoš, jedino kračo nesejo v farovž ali v samostan, če sami vodo pijejo, vino pa speljejo v kleti, ki so v podobi svetega križa zidane. Bog te živi, Slovenec, oglej si še dobro svojo domovino in potem si otri solzo, vzemi kovčeg in idi čez to veliko morje!«

Kartuzijani ne bodo potrebovali torej nobenih krač in kokoši, oni jih bodo lahko le delili. Oni ne bodo nikomur lasu skrivili, nikogar iz domovine izganjali. Pač pa se bo na njih porti marsikaka bridka solza osušila in otrla. Ko bi hoteli mi sitni biti in govoriti, zakaj na Dolenjskem tam pod Gorjanci v tolikih hišah jokajo, zakaj se izseljujejo v Ameriko, bi morali s prstom pokazati, ne na menihe, temveč na nekega drugega moža, ki pa vsaj doslej še ne nosi kute.

Viktor Scheffel, ki je ves svoj žolč zoper redovnike sploh izlil v svoj glasoviti roman »Eckehard«, je kmalu potem kot skesan romar potrkal

pri dvakratni seji, so sedeli možje: Brisson, Sarrien, Delcassé, Monis, Guillaing, Krantz, Delombre, Barthou, Ribot in Mongeot, katerim se je vsem bralo na obrazu, da bi se ne branili ministerskih portfeljev, ko bi bili taki, da bi jim povsem ugajali. Z vsakim pa ti možje niso zadovoljni in zaradi tega so bila brezuspešna vsa včerajšnja posvetovanja prihodnjih mož. Senator Poincaré je v svojo veliko žalost moral uvideti, da mu usoda ni mila in da mu za sedaj ni mogoče povspeti se na stolec ministerskega predsednika. To prepričanje je moral zvečer volens nolens naznaniti predsedniku republike in se mu kratko zahvaliti za zaupanje. Loubet se bo sedaj ozrl po drugih možeh. Danes dopoldne se je opetovano posvetovalo s predsednikoma obeh zbornic, Fallieres-om in Deschanelom. Kriza se je toraj še mnogo bolj poostрила. Radikalci in socialisti zahtevajo zase popolno oblast. Ribot, Barthou, Krantz in Sarrien ne smejo sedeti v prihodnjem kabinetu, ker še niso dovolj prepričani o Dreyfusovi nedolžnosti in so se še premalo odlikovali v zatiranju ultramontanec.

Dreyfusova pravda. Čim bolj se približuje trenutek, ko dojde ekskapitan Dreyfus z vražjega otoka v Francijo, tem bolj se množe glasovi o Dreyfusovi krivdi. V zadnjem času sta posebno glasna bivši predsednik republike Kazimir Perier in pa dosedanjí vojni minister Krantz. Poslednjega moža je hotel Poincaré pridobiti za svoj kabinet, toda pokazalo se je, da bi z njim ne mogla složno delovati. »Moja sodba o Dreyfusu in Picquardu se ni izpremenila; še vedno sem prepričan, da nista nedolžna«, je odgovoril Krantz na Poincarejevo povabilo. V istem smislu je podučil tega senatorja Kazimir Perier, ko ga je prvi obiskal in vprašal za svet. »Zasledovanje Mercierja in Paty-ja, je dejal Perier, se mi zdi zelo nepotrebno, ker sta storila le svojo dolžnost. Formalno sta se sicer pregrešila oba, ker sta predložila tajna pisma, toda krivda Dreyfusova je dokazana nedvomno drugostranski. Obsojati je toraj z vso odločnostjo sedanjo gonjo za revizijo«. Židom prijazni listi sicer pravijo, da Perier in Krantz nista izgovorila teh besed, toda čim bolj jih dementujejo, tem glasneje se zopet ponavljajo. Vsa zadeva je pa seveda odvisna le od mišljenja članov vojnega sodišča.

Jacobus Gallus.

Naš rojak gosp. dr. Mantuani, ki je z velikim trudom zbiral gradivo za življenjepis Gallusov, je sedaj preskrbel izdajo prvega dela Gallusovih skladb in kot uvod napisal skrbno sestavljen opis življenja tega moža, ki je glasbenikom sploh zanimiv zaradi svojih izbornih skladb, nam pa še posebno zato, ker je gotovo, da je bil slovenskega rodu.

Njegovo življenje pač ne kaže posebne raznovrstnosti. Živel je le za svojo umetnost; kar je

storil, kamorkoli je potoval, je skoro vedno storil le s tem namenom. Gosp. dr. Mantuani je v svojem spisu podal kolikor možno natančno sliko tega umetniškega življenja. Iz raznih zapiskov, ki jih je zasledil po knjižnicah in zbirkah, je sestavil spis, ki se odlikuje po svoji točnosti tem bolj, čim bolj se vidi iz virov, koliko truda in iskanja je stalo gosp. pisatelja zasledovanje po knjižničarskih zapiskih.

Zato pa ne moremo ocenjati spisa, ampak posnemamo iz njega samo glavne rezultate dr. Mantuanijevega preiskovanja.

O otroških in mladeniških letih se da bolj ali manj gotovo to trditi: Gallus je sin kmečkih ali rokodelskih starišev na Kranjskem. Njegova zibelka je najbrže tekla na Dolenjskem, in sicer v Ribnici; rojen je bil leta 1550. (Mantuani sodi, da med 15. aprilom in 31. julijem). Prvi pouk je dobil v kakem katoliškem zavodu na Kranjskem, brez dvojbeno v zatiškem samostanu. Daljne študije je zvršil morda v Trstu ali na Reki. S priporočili zatiškega opata Volbenka Neffa je prišel na Dolenje-Avstrijsko, kjer je dalj časa občeval s kapitularem Janezom Rueffom v Melku (ta je bil pozneje opat v Zwettlu in pri Sv. Križi). — V Melku je bil skoro gotovo cerkveni pevec kot altist v deškem zboru, in od tod je prišel na Dunaj v dvorno kapelo, v kateri ga nahajamo l. 1574 še kot štiriindvajsetletnega moža.

Naslednja štiri leta je najbrže potoval od samostana do samostana, od škofije do škofije, spoznavajoč pri tem cerkvene zборе in razveseljujoč s svojo umetnostjo gostoljubne ljubitelje glasbe. V Vratislavi, Pragi in v Olomucu se je večkrat mudil. Škofje teh treh mest so bili medseboj prijatelji in vsi trije prijazni Gallusu. Največ je zlagal v Vratislavi ta čas (1574—79).

L. 1579 je bil imenovan za olomuškega škofa Pawlowsky. Ta je takoj poklical Gallusa k sebi in ga imenoval za škofijnega pevovodjo. Naloga tega škofa je bila, da katoliško liturgijo reformira v smislu določil tridenskega cerkvenega zbora. Ker je glasba integralen del liturgije, rabil je veččega glasbenika, ki je izobražen v svoji stroki, a poleg tega strogo cerkvenega duha. Tak mož je bil Gallus in je pet let v splošno zadovoljnost vneto izvrševal svojo nalogo, ne le kot pevovodja, ampak tudi kot komponist strogo cerkvenih, čisto liturgičnih skladb. Bil je strogo cerkvenega mišljenja in zvest katoličan, dasi je na Češkem in v Šleziji takrat protestantovstvo imelo mnogo vpliva. Pri svojih skladbah se je vedno ravnal po cerkvenih določilih. »Cerkve je mati, kateri sledim kot vodnici; od njene navade, postave in od njenega reda se ne ločim nikdar,« tako pravi sam o svojih skladbah. Gallus je bil tudi humanistično jako izobražen. Iz nekega pisma sklepa dr. Mantuani, da se je čutil Slovenca, ali vsaj zavedal, da ni Nemec. (Konec prih.)

na vrata pri kartuzijanih v »Grande Chartreuse«. Primerjajoč sveti samostanski mir z nemirnim vrvenjem med svetom pravi: »Ob sie so unrecht haben, die Männer der Grande Chartreuse, über deren Zellen geschrieben steht: in silentio et spe erit fortitudo vestra? Ich gedachte der Culturmenschen draussen in ihrem Ameisengewimmel, in ihrem viel geschäftigen Nichtsthun, in ihrem Abzappeln und Ringen um den Schaum von Seifenblasen, und gedachte der Anstalten des unfreiwilligen Schweigens, welche die Gesellschaft von heute baut und bauen muss, um fortbestehen zu können — jener hochumwallten, eisenvergifteten, unheimlichen Zwingburgen, die man Zellengefängnisse heisst — und ich wandte mein Haupt auf dem harten Holzschragen des Lagers und murmelte, als wäre ich selbst bald reif für den weissen Karthäuserhabit, die Worte des Psalmes: Der Herr ist nahe bei denen, die zerbrochenen Herzens sind, und hilft denen, die ein zerschlagen Gemüth haben.«

Scheffeln so, pravi prof. Stöckle, užaljeni mani šentgalskih menihov, katere je tako krivo sodil, prignali pred kartuzijansko porto. Naj pazi »Narodov« dopisnik, da tudi njega ne poženo užaljeni meniški duhovi, katere je že tolikrat črnil pred svetom, na tiho kartuzijansko porto v Pleterje! Mi bi se temu prav nič ne čudili. Saj razvpiti mož, ki se smatra mogočnega protektorja

vseh Slovencev, zlasti pa Dolenjcev, vidi lahko, da so vsi njegovi napor, uničiti »klerikalnega zmaja« popolnoma zastoj. V daljavo hoče komando dajati, a »zmaj« mu pred domačim pragom gnezdo za gnezdo stavi! Politično delo med svetom je skrajno nevhvalno, to je že več nego enkrat skusil, zato naj se zateče med kartuzijane, o katerih ve, da se jim dobro godi; in tam bo morda tudi njemu prišlo prepričanje, kakor svoje dni Scheffeln, da je že dozorel za belo kartuzijansko kuto. Slovenci ga bomo pa drage volje imenovali »Ehren-Karthäuser«.

Ker pravi, da bodo menihi v Pleterjah »bržčas kaj kuhali«, mu povemo s popolno gotovostjo, da je to gola resnica, ker kartuzijani so ljudje kakor smo mi, in imajo tudi usta kakor vsako živo bitje. Ako vstopi v kartavzo, se lahko ponudi za kuharja, in kmalu bo skusil, da je bolj varno kuhati pletersko sočivje, nego pa mešati in kuhati socijaldemokratično »godljo«, katero že dolgo kuha in vari, a tako nesrečno, da se mu sproti vse — prismodi.

Ako se ta naša odkritosrčna želja izpolni, potem bomo čestitali ne le slovenskemu narodu, da dobi v svojo sredo poštene, vzorne in usmiljene redovnike kartuzijane, temveč tudi dolenjskemu srboritemu političnemu Radamantu, da je vendar enkrat obsedel v varnem kotu vsem nje-govim obilim znancem v veselje!

Tedenski koledar.

Nedelja, 18. junija: 4. pobink. Feliks in Fortunat; evang.: O velikem ribjem vlak. Luk. 15.
Ponedeljek, 19. junija: Gervazij in Protazij, mm. — **Torek, 20. junija:** Prot m., Silverij p. — **Sreda, 21. junija:** Alojzij spozn. — **Četrtek, 22. junija:** Ahacij in dr. mm. — **Petek, 23. junija:** Cenon šk. — **Sobota, 24. junija:** Rojstvo Janeza Krst. — **Solnce izide dne 20. junija ob 4. uri 14 minut, zaide pa ob 7. uri 48 minut.** — **Lunin spremen:** Ščip 23. junija ob 3. uri 18 minut popoldne. — **Musica sacra v nedeljo 18. junija:** V stolni cerkvi velika maša ob 10. uri: Missa septima zložil Mihael Haller, graduale Anton Foerster, ofertorij Fr. Witt. — **V mestni cerkvi sv. Jakoba velika maša ob deveti uri:** Mašo zložil Fel. Uhl, graduale A. Foerster, ofertorij J. B. Tresch.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 17. junija.

(Kardinal dr. Missia.) Slovesno polaganje bireta se vrši, kakor je sedaj definitivno določeno, v torek, 27. t. m. ob 11. uri dopoldne v dvorni župni cerkvi na Dunaju.

(Praktično-socialni učni tečaj.) Na Dunaju se vrši od 10. do 21. julija praktično-socialni učni tečaj, na katerem bo mej drugim tudi predaval vseučiliščni profesor dr. Beck iz Freiburga, znani vodja katoliške organizacije delavcev v Švici. — Tajništvo za ta tečaj stanuje na Dunaju L., Singer-gasse 18, kjer se je oglasiti za karto, ki stane 2 gld. — Dne 20. julija bo na Dunaju velika krščanska delavska slavnost.

(Imenovanje.) Pri tukajšnji deželni vladí novoustanovljeno mesto dvornega svetnika v 5. plačilnem razredu je podeljeno namestniškemu svetniku Aleks. Schemerlu, ki je že dosedaj imel naslov in značaj dvornega svetnika.

(Meščanski klub v Ljubljani) se snuje. Novemu društvu je namen pospeševanje meščanskih koristij in gmotnega napredka ljubljanskih meščanov, obramba meščanskih pravic, čitanje časopisov, razveseljevanje po prijateljskih sestankih, igratih, skupnih izletih in drugih veselicah. Prirejalo bode društvo razgovore o potrebah meščanskih in skrbelo za potrebno pomoč, za poučna predavanja itd. Pravila »Meščanskega kluba« priobčimo v »Slovenca«, ko bode društvo potrjeno.

(Domača kapelica »Narodne šole« v Št. Rupertu ob Velikovem.) Iz Velikovca, dne 15. junija: Z zlatimi črkami lahko zapišemo v kroniko naše »Narodne šole« slavnost, ki se je včeraj vršila v naši »Narodni šoli«, v ozkem krogu sicer, a vendar jako lepo! Blagoslovili smo domačo kapelico za č. šolske sestre in gojenke. S tem izpolnila se je zlasti č. šolskim sestram, ki se toliko požrtvovalno trudijo za našo šolo, vroča želja. Imajo jako okusno in lepo urejeno kapelico, v kateri se shranjuje tudi presv. Rešnje Telo, —

torej mesto, kjer pred svojim Zveličarjem lahko iščejo tolažbe in pomoči v tolikih bridkih urah! Da se je kapelica že v tako kratkem času mogla napraviti in urediti, za to gré hvala onim blagim rodoljubom, ki so za našo narodno šolo storili že toliko, ki so jej sedaj prikrbali še toliko lep in pomenljiv kinč: domačo kapelico! Gg. Podgorc, Sadnikar, Legat, dekan Wieser, kanonik Holec, — poleg toliko drugih — pokazali so i tu zopet svoje blago rodoljubno srce! Iskrena hvala jim! — Lepi oltar je napravil dobroznani naš akademski podobar gosp. A. Progar v Celovcu. Izrezljan je v strogo gotičnem slogu iz hrastovega lesa. V sredo pride skupina sv. treh kraljev, ob straneh druge podobe. Razno cerkveno opravo je izdelal gosp. pasar H. Sadnikar v Ljubljani. — Slavnost blagoslovljenja se je izvršila, kakor rečeno, v ožjem krogu. Iz Celovca so prišli gg. Legat, Sadnikar in Rozman; dalje več najuglednejših kmetov rodoljubov iz okolice, predstojnica šolskih sestrá v Mariboru, č. mati Stanislava Voh, predstojnica šolskih sester v Celju, č. s. Angelina Križanič, gospa eksc. Pino, svečar Cehner itd. Blagoslovil je kapelico č. g. dekan Jan. Wieser, ki je v lepem nagovoru poudarjal pomen slavnosti in kapelice za č. šolske sestre, za gojenke in za našo »Narodno šolo« v obče! Sledila je na to v kapelici prva sv. maša in potem blagoslov. Pri sv. maši so jako lepo pele č. sestre in gojenke. — Lepa slavnost ostane v dobrem spominu gotovo vsem udeležencem!

(Štiška župnija združena s samostanom.) Ministerstvo je odobrilo izjavo samostanskega predstojništva v tej zadevi in odstopilo patronat nad to cerkvijo temu samostanu.

(Poseben vlak na Brezje) bode priredila »Slovenska kršč. soc. zveza« prihodnji mesec. Zanimanje za ta izlet je po Ljubljani že tako veliko, da bode to sijajna manifestacija krščanstva. Odbor »Zveze« bode preskrbel za udobno vožnjo. Udeležnike bode spremljala nova »Zvezna zastava«.

(Izlet na Jesenice.) Delavska slavnost na Jesenicah bode dne 25. junija. Jeseniškemu katoliškemu delavskemu društvu bode blagoslovil dr. Krek novo zastavo Na Jesenice pohiti tedaj tudi »Slovenska krščansko-socialna zveza« z zastavo. O tej slavnosti se Ljubljančanom nudi prilika, da si v prijetni družbi ogledajo središče gorenjske industrije. Kdor se torej tega velezanimivega izleta namerava udeležiti, naznani naj to na dopisnici č. gosp. Luki Smolnikarju, stolnemu vikarju v Ljubljani, do četrtega dne 22. junija, ali pa naj se oglasi prihodnji torek v prostorih delavskega društva v »Katoliškem domu«. Izletniki se zbirajo v nedeljo zjutraj ob 1/2. uri na tukajšnjem južnem kolodvoru. Kdor še ni »Zvezin« član, do tedaj lahko pristopi.

(Sv. maša na Rožniku.) Odbor »Slov. kršč. socialne zveze« nas prosi še enkrat objaviti, da bode »I. del. konsumno društvo« v Ljubljani praznovalo god svojega zaščitnika sv. Antona Pa-

dovanskega jutri ob 1/2. uri zjutraj s sv. mašo na Rožniku. Pridigoval bode državni poslanec č. g. dr. Jan. Ev. Krek. Prijatelji slovenskega delavstva, jutri zjutraj na Rožnik!

(Vabilo na naročbo.) Namenjen sem izdavat list za slovenske skladbe z naslovom »Glasbena Zora«, kateri bo izhajal 16. dné vsakega meseca in prinašal v obsegu 8. do 12. str. različne slovenske skladbe, ponajveč moške in mešane zборе, čveterospeve, samospeve in dvospeve s klavirskim spremljevanjem, klavirske točke itd. Naročnina za pol leta znaša 1 gld. 50 kr., katera naj se pošilja pod naslovom spodaj naznanjenem. Prvi broj bo izšel že meseca julija, ako se dovolj naročnikov priglasí, da se tiskovni stroški poravnajo. Zatoraj uljudno vabim vse ljubitelje domače glasbe in pevska društva, da me blagovolijo pri tem podjetju podpirati in da se z naročbo podvzajo, da mi bode mogoče vse za tisek potrebno pravočasno ukreniti in določiti število iztisov. — Z odličnim spoštovanjem Fran Gerbič, vodja šole »Glasbene Matice«, Turjaški trg št. 1. — V Ljubljani, 15. junija 1899.

(Ciril-Metodev kres) prižge »Slovenska kršč.-socialna zveza« v predvečer praznika slovanskih blagovestnikov dne 4. junija na ljubljanskem Rožniku. Odbor »Zveze« vabi s tem vsa društva krščansko-socialne organizacije, da naj tudi oni večer zažgo kresove in s tem pokažejo, kje po slovenski zemlji prebivajo krščanski socialci. Na noge, da razsvetlimo Slovenijo!

(Iz Idrije.) [Konec.] 4. Dobro nam dene, da se spominjate tudi značajnosti. Kar se tiče iste, ne oponašajte nikomur! Preglejte le svoje vrste, zlasti voditelje liberalnih vrstá. Koliko imate taci, kateri bi imeli na čelu vtisnjenega gesla: »Ubi bene, ibi patria — kjer mi kaže, tja prisedem ter ostanem tam, dokler mi kaže.« Včeraj ti je kot klerikalec zabavljaj na liberalce, huje nego med črnimi najčrnejši, danes pa se ti brati z istimi strahovi ter dere za njimi čez drn in strn. Včeraj ti je kot socialni demokrat hujskal socialiste, naj se združijo proti trgovcem, danes je slekel rdeči jopič in kot naprednjak zabavlja konsumom, v katerih se delavci družijo. Krasni značaji! 5. Da, katoliško konsumno društvo! To je ona ranica, ki »Narodovce« najhuje žge. A konsumno društvo samo vam ni na poti, saj ste popolnoma molčali, ko se je osnovalo socialistično občno konsumno društvo. Tudi nisem še čul, da bi bil »Narodov« dopisnik obvestil svet: »Socialisti so pričeli trgovino s čipkami.« Bode vas edino le »krščansko« gospodarsko društvo. Proti socialistom niste pričeli odločnega boja, ne predno so pričeli s prodajanjem blaga, ne sedaj, ko tržijo s čipkami. Tem huje ste delali pa proti »krščanskemu« društvu. Na poti vam je edino beseda »krščansko«. Najpreje ste hujskali doma. Zboznali ste trgovce, ostirje in druge obrtnike, češ, katoličani vas hočejo uničiti. Ko to ni izdalo, a ste vedeli, da se sedaj odločuje o prostoru za

Iz življenja.

(Slike. Piše Vek. Potočnik.)

(Dalje.)

12. Pri pogrebu.

»Requiescat in pace!...«

Mašnik je poškopil krsto z blagoslovljeno vodo.

Nesrečna obitelj je zaihtela. Mlada, blede žena plaka glasno, obupno, sin gleda nemo, tužno pred se; motno njegovo oko priča, da bojuje grozne dušne borbe. Mlada hčerka si je zakrila obraz ter začela glasno plakati.

»Molimo za dušo pokojnikovo!«

Nerazločno mrmranje — —

»Glej jo, kako afektirano joka — —«, je opomnila neka gospa svojej sosedí. »Ko bi jej le mogla verjeti, da ji pride ta jok iz srca! Tako mlada, pa bi žalovala. Saj še je dovolj drugih! No, formalnost, samo formalnost.«

»Viž, tudi glavar je poslal venec.«

»Katerega?«

»Tam le. — — Svileni trak ima.«

»Toda ta ne bo nehala z jokom... Skoraj bi verjela, da jo izguba boli.«

»Ko sem ji včeraj izrazil svoje sožalje, je jela jokati, da se mi je revica smilila.«

Zaslišalo se je bobnenje prsti ob krsto, glasno, obupno ihtenje.

»Ah saj se bo utolažila... Čez pol leta pa bo že stala pred oltarjem.«

»Sreča, da je ni pustil brez premoženja.«

In dami sta še dolgo govorili; sem od desne strani pa se je slišala glasna molitev starih ženic...

13. Lačen...

Leno, brez življenja sedi na klopi dijak ter gleda tolpo pred se; nič ga ne zanima, niti veseli šetalci, niti zeleni, dehteči kostanji, cveteče cvetice, prav nič...

Želodec se mu krči...

Že tretji dan ni povžil nič toplega.

Odprl je knjigo, da bi čital.

Toda ne gre!

Kako tudi! Kdo naj lačen študira... Danes opoldne je dobil v samostanu kos kruha, za juho je prišel prepozno — — Kam naj se obrne? Tako vendar ne more živeti? — — Instrukcijo, s katero se je ponajveč preživel, je izgubil, ker je prihajal — preslabo oblečen... Seveda, kdo bo izročal svojo deco capinu v pouk! Da bi drugo dobil, ni upanja, ker so vse oddane — —

Prosil je in prosil povsodi, toda v največjih hišah so ga pomilovalno ali pa tudi osorno odklonili.

In kako težko je bilo to? Mlad človek, pa mora beračiti! Beseda mu je navadno zastala, ko bi moral povedati, kaj želi, in s težavo je odkril svojo prošnjo.

Dobil je obed za tri dni, toda v tednu jih je — sedem.

Zopet je prijel za knjigo ter se silil, da bi bral.

Ne gre!

Lačen, lačen — —

Na njegovo dušo je legal nekaj mrak.

Zakaj pa imajo drugi vsega v izobilju! — — Zakaj je baš on siromak? Zakaj? Čemu ta potrata svilenih oblek? Čemu gre tej oblizani svojati bolje, kakor njemu, zakaj tudi ti ne stradajo?

Kdo je kriv, da mora gladovati? Sam? Ne, ne! Kdo pa? — — Ali je to pravično?

Vzbujale so se mu grozne, blasfemske misli. Ura je bila šest.

Naglo se je vzdignil ter hitel proti samostanu, da bi dobil morebiti kak kosček kruha.

In dobil je precejšen kos.

Lice se mu je zjasnilo — — Želodec je bil za danes vsaj nekoliko potolažen

Dijaku je izginil ves pesimizem in ni si zmisli, da se bo jutri zopet krčil gladi.

zadruge, zagodli ste jo v »Slov. Narodu« ter trdo prijeli rudniško direkcijo in celo ministerstvo radi slabega gospodarstva, češ, »ali se bo na merodajnem mestu spregovorila primerna beseda«. Le vpokojite se! Beseda se je že izpregovorila, zato do sedaj za krščansko gospodarsko društvo akcije ne stojé slabo. Sicer pa, »ko na stotine ubogih rudarjev mora stanovati v nezdravih in niti za hlev primernih prostorih«, zida si priljubljeni župan občinsko hišo za 52.000 gld., v kateri menda za »stotine ubogih rudarjev« tudi ni več prostorov pripravljenih, nego dve temni luknji. Ako prepusti erar znano hišo krščanskemu gospodarskemu društvu, komu v prid pa dela? Mari ne delavcu? Naj bo delavec socialni demokrat ali krščanski socialist, delavec je, in direkcija ima prav, ako ga po možnosti podpira, zlasti ako jim prepušča za nizko ceno, ako delavci prosijo, »vlažne« prostore, kakoršni pač niso primerni za delavske družine. 6. Nad cerkev ste se spravili. Doslej so bile v majniku vedno pete litanije ob sobotah in pred prazniki. Letos so se ponudili nekateri pevci, da radi duhovniku, ki je doslej sam pel, pomagajo, da bode petje dveteroglasno. Kdo bi ne bil tega vesel? Ko smo pa čitali kritiko v »Slovenskem Narodu«, pričakovali smo dan za dnem, da prinese »Slovenec« kako novico, vsaj podobno tej: »N. N., idrijskega dopisnika »Slov. Naroda« je imenoval milostni knez in škof svojim svetnikom.« Da vendar ne pridete na to luč tega sveta! Vnet za božjo čast in pobožen obiskovalec hiše božje povedal bi naravnost, kako se mlado in staro, ki nikdar ne vidi cerkvenih sten znotraj, zgraža, da se ob koncu 19. stoletja dobe še celo lajiki, ki ne zaostajajo le za cerkvenimi vrati, marveč se drznejo celo prav pred oltar. Kako pohujšanje, da se dobe leta 1899 v razvpiti Idriji močje-pevci, katere svet na liberalnih veselicah pogreša, a so tako zarobljeni, da hodijo v čast Materi Božji pomagat duhovnim pastirjem litanije pet! Premilostnemu »Narodov« duhovni svetnik najponižneje svetuje, naj posname vzgled našega vzvišenega Učenika, naj zgrabi za bič in naj izžene iz cerkve te močje, ki delajo sramoto liberalni bogaboječji inteligenci. 7. Duhovnom očitate, da zanemarjajo svojo duhovsko službo, zlasti onemu v Rožnih ulicah. Da boste vedeli, kako jo poslednji izpolnjuje, vprašajte one, ki želé duhovne pomoči. Opravljal je svojo službo doma in tudi tu in tam pri kakem sosedu rad pomagal, naj si bode po dnevu ali pa v temni deževni noči. Da bi se bil sam kdaj branil v svoji službi, ne ve nihče, da so mu pa že prepovedovali n. pr. obiskovati in previdavati bolnike, povedo vam lahko vaši referentje o njem. Kar pa zadeva litanije, z ozirom na katere se izpodtikate, češ, da mu nič kaj ne dišijo, odkar ima toliko s konsumnim društvom opravila, vedeli bi lahko, ako bi hodili v cerkev, da ni imel litanij doslej noben beneficijar, noben katehét pri nas. Ako vas in vaše prijatelje pa samo to zadržuje, da ne pridete nič v cerkev, le oglasite se! Beneficijatu je v največje veselje, ko ga kličejo, da gre previdit kakega hribovskega trpina, prepričani smo, da bode še z večjim veseljem postregel svojim faranom ter prevzel litanije ob sobotah in pred prazniki, gotovo tudi v majniku in oktobru, rad tudi kak zaostal krst vredil. Toliko v odgovor, sedaj smo pa tudi opravili! Konsum nam daje toliko opraviti, da nimamo nič prostega časa na razpolago za vaše neslanosti. Sedaj nas pa hvalite ali grajajte, — mi gremo po pričeti poti naprej. Ko smo snovali katoliško delavsko družbo, psovali ste iste močje kakor sedaj. Sovražnika žlikrafov je tedaj žandar celo na domu obiskal, ker ste ga naznanili, da je baje predsednik nekega tajnega društva. Katoliško društvo smo osnovali in sedaj lepo prospeva. Ker napadate sedaj krščansko gospodarsko društvo, vzbujate v nas najlepše nade da bode tudi to cvetelo. Pljuvajte sedaj po nas, kolikor vam je drago, mi ostanemo mirni, kakor smo bili doslej. Psujte nas, saj boste imeli vedno več časa, »Slov. Nar.« pa vedno več praznih predalov za vaše dopise, ker marsikateri poročevalec že sedaj dvomi, ali je dovolj surovosti v njegovem dopisu, da ga sprejme glasilo napredne inteligence.

(Meščanska vojašnica) v Ljubljani je prodana. Kupil jo je g. O. Dolenec za svoto 21.005 gld.

(Iz Jarenine) se nam piše: Dne 6. junija smo tukaj spremili k večnemu počitku upokojenega župnika Antona Fišerja. Pogreba, katerega je vodil

preč. gosp. J. Flek, proš ptujski, ki mu je v cerkvi izpregovoril prelepo besedo v zadnje slovo, se je udeležilo 26 tujih duhovnikov iz domače in sekovske škofije in veliko število hvaležnega ljudstva. Pokojni je bil goreč duhovnik in navdušen slovenski rodoljub. Rojen 1. 1841. v Leitersbergu pri Mariboru je bil 1. 1867 posvečen v duhovnika; na to je služboval v Vitanji, v Galiciji in v Št. Ilju v Slov. Goricah; 1. 1870 je došel kot kaplan v Vuzenico, kjer je tekom svojega štiritletnega delovanja prav veliko storil za božjo čast in za probujo Slovencev v Vuzenici. Ustanovil je ondi 1. 1873 katoliško konzervativno društvo, pripomogel je tudi, da je trg Vuzenica prešel v slovenske roke. L. 1874 je prišel za kaplana in pozneje za provizorja k Sv. Marjeti ob Pesnici, leta 1879 pa za župnika v Svičino, kjer se je krepko potegoval za Slovence in branil Svičino pogubnega upliva nemškega šulvereina. L. 1886 je prišel za župnika k Sv. Jakobu v Slov. goricah, kjer je služboval do 1. jan. 1898 in je v tem času župno cerkev lepo prenovil, sv. misijone obhajal in se pri tem živo zanimal za vsak pojav na narodnem polju. Skrbel je zvesto, da so vsikdar prvotne volitve za državni in deželni zbor ugodno izpadle, udeleževal se je vsikdar občinskih volitev in je bil tudi odbornik velike občine Sv. Jakoba. Bil je daleč poznan kot odločen slovenski narodnjak, zato je on prvi začel uradovati v slovenskem jeziku v jareninski dekaniji in je na vse urade pošiljal le slovenska pisma. Posnemanja vredno! Če od slovenskega kmeta tirjamo slovensko uradovanje, še moramo z večjo opravičenostjo isto tirjati od naših gg. župnikov! Torej naj se nikdo ne straši popolnega slovenskega uradovanja! — Zavoljo trajne bolehnosti je stopil dne 1. jan. 1898 v stalni pokoj in se je naselil v svoji lastni hiši v Jarenini. Tu je bil domačima gospodoma najlepša pomoč pri cerkvenih opravilih, v narodnem oziru pa je stal v prvih prstah. Kot prvi predsednik »Kat. slov. polit. in gospodarskega društva s sedežem v Jarenini« si je zato društvo pridobil veliko zaslug posebno z ustanovitvijo društvene trtnice. Bil je tudi načelnikov namestnik »Hranilnice in posojilnice v Jarenini«, ki bo začela v kratkem delovati. Meseca maja je vstopil tudi v odbor »Slov. vinogradniške zadruge v Ljubljani« kot odbornik za Štajersko. — Bil je rajni v resnici delaven mož kakor na cerkvenem, tako tudi na narodnem polju. In ker imamo tu ob meji slovenski le malo mož, ki bi z enako gorečnostjo delovali za ohranitev naše narodne posesti, zato je njegova smrt tembolj užalostila vse vrle stražnike meje slovenske. — Brezmadežno je bilo rajnega življenje, zato je bila njegova smrt tudi kaj vspodbudna. Le 4 dni je bil bolan. Pljučno vnetje ga je v postelj položilo, otrpnitev srca pa je končala njegovo življenje ob 1 uri po noči dne 4. junija. Lahka je bila smrt njegova; zaspal je, da skoraj nismo vedeli kdaj. Sedaj pa že počiva pri Mariji jareninski skupno s pokojnim dekanom Čučekom in č. kanonikom Čepejem, prav tako, kakor si je kot velik Marijin častilec vedno želel. Bodi mu lahka zemlja slovenska in časten mu spomin med nami! Mi pa zaostali posnemajmo rajnega v njegovi krotkosti, ponižnosti in ljubeznivosti, v katerih lepih lastnostih se je posebno odlikoval, kakor tudi v goreči ljubezni do sv. kat. cerkve in do ljudstva slovenskega.

(Iz Konjice.) Pred kakim četrtem letom zapustil nas je dobro znani »veliki german« zdravnik dr. Simonitsch — čegar bližnji sorodniki, mimogrede povedano, nemški ne znajo — preskrbivši si prej naslednika v osebi dr. Kadiuniga, kajpada tudi »pristnega« in hudega Nemca, o katerem pa hodomušni izvedenci trdijo, da si je še le pred kratkimi leti pridobil potom metamorfoze nemško bistvo. Naš zdravstveni okraj šteje čez dvajset tisoč slovenskih in jedva eden tisoč nemških prebivalcev, kaj čuda toraj, ako so Simonitscheve wolfijanske budalosti in še druge njegove nerodnosti rodile mej slovenskim prebivalstvom željo, da dobimo v Konjice slovenskega zdravnika, katero željo so vedni izzivajoči in glupi »Heil und Sieg!«-klici, s katerimi se omenjeni drugi poturica in dr. Zangger, vodja tukajšnjih posilincev, pozdravljata, znatno povečali. Upravičena želja slovenskega prebivalstva izpolnila se je pred par tedni, ko se je pri nas nastanil mož plemenitega značaja, dr. Franjo Janković. Pa da ti je slišati strašni krik, ki je vsled tega nastal v nem-

škem Izraelu! Mrtva žaba, ako jo galvaniziraš, s nikdar tako ne zvija in trese, kakor se zvija celjska žaba alias Vahtarca, odkar je izvedela to grozno novico. Pravijo, da je gorostasna antediluvijalna žaba grozno ropotala, toda ves njen rop ot je pravi pravcati molk v primeri z neznanskim tuljenjem celjske regljavke. Vsa obupana prepušča svoje lačne predale na razpolaganje nekemu tužnemu Vitanjčanu, kateri sedeč na bodočih razvalinah nekdanj tako cvetoče nemške postojanke z bolestno hripavim glasom tako milo toži, da ti pretresa srce in obisti. Stolp vitanjskega germanstva, krajni nadzornik ondotne nemške šole da je postal odpadnik, pomagavši srčnim težnjam slovenskega zdravnika do cilja, in tako se po prepričanju nesrečnega pesnika vitanjskih žalostink trga in pada s te nekdanj nepredobljive nemške trdnjave kamen za kamnom, a v Konjicah, tej drugi germanski trdnjavi, Nemci hrabro asistirajo pri svečanih zarokah Čehinje s Hrvatom. Da, to je grozno, nečuveno! To je pa še le začetek bolečin. Čez par dni pride še slovenski notar v Konjice in sčasoma morda še kdo več, a kaj potem? Slovencev že sedaj kar mrgoli, a teorija, da se uzkrati slovenskemu notarju in zdravniku stanovanje, se ni obnesla. — Na noge tedaj uboga, zatirana nemška gospoda, ki ste lansko leto toli verno poslušali pri Vrbniku Wolfov evangelij! Pogum vi vsi, ki ste se na povabilo pristava Zanggerja v tolikem številu odzvali ter naudušeno prisostvovali Bismarcksalamandru! Ne klonite duhom vi, ki so vam vaši vodje s tolikim trudom in presnetim strahom prinašali spise pruskih pastorjev ter vas nauduševali za »Los von Rom« in za zveličevno lutrijanščino izvirgavajuč sami sebe veliki nevarnosti, zlasti ko je pravosodni minister nekaj zavohal! Ne dajte za živo glavo, da kdorkoli dira v vaše pristno pragermanstvo vi dični Lavriči, Janoviči, Vrbniki, Canjkarji, Brezovniki, Bezenški, Podgorški in vsi ostali veliki Nemci v od pamtveka vedno nemških Konjicah! Pa vprašal boš morda, kje je sedaj vitez zmagoslavne germanstva Simonitsch, katerega je nepopisna gorečnost za konjiško nemštvo skoro povzila ter skrivila v žlahtno podobo sigme? On, ki je še pred pol letom s kladvom gromovnika Thora blagoslovil društveno zastavo konjiških nemških pevcev, zakaj sedaj ne pride in ne zavijti istega pogubonosnega bčeta nad preklicanimi slovenskimi dosejlenci ter jih ne zmrví za večne čase? Eh brate! Simonitsch se je per tot labores et post tot discrimina rerum preselil — zlobni jeziki govore kot peto kolo — v Rogasko Slatino ter ondi že mesec dni — pričakuje pacientov, a ker jih ni, razgleduje si ob vednem deževju moker kot miš lepo okolico. Kajpak, ker je »trdi tujec« v Jeruzalemu. Nima tedaj časa, da prinese konjiškemu nemštvu rešitev.

(Utonil) je 12. t. m. kočar Jan. Puršič iz Žejnega pri Krškem. Precej vinjen se je napotil omenjenega dne po poti ob Savi in padel v vodo. Našli so ga še isti dan.

(Posojilnica v Pulju) je velika sreča za revno istersko prebivalstvo. Ta zavod, osnovan trudom znanega rodoljuba g. dr. Laginje, je matica vsem ostalim posojilnicam po Istri. Pred to posojilnico je ljudstvo plačevalo raznim oderuhom po 12, 15, pa tudi po 30 % obresti, a sedaj je italijanska gospoda znižala obresti na 8 % in še nižje. Značilno je, da so prebivalci v Vodnjanu, italijanske krvi, prišli v Pulj h g. dr. Laginji in ga prosili, naj jim ustanovi posojilnico, da se rešijo italijanskih oderuhov. Dr. Laginja je storil potrebne korake in prošnja je že ugodno rešena. Tako dobe Italijani v Vodnjanu posojilnico pod nadzorstvom puljske.

(Kaj sedaj?) Pod tem naslovom piše »Soča«, da se je goriški deželni glavar dr. Pajer vrnil z Dunaja, kjer je bil v avdijenci pri cesarju in raznih ministrih. Kaj je opravil, to ni še znano, pokazalo pa bode njegovo nadaljno postopanje. — Dr. Pajer se je moral prepričati, da dež. zbor ne bo mogel zborovati, dokler Italijani ne odnehajo ter Slovincem ne dovolijo, kar morajo zahtevati v korist dežele in svojih volivcev.

(Na Goriškem) imajo kar štiri dež. šol. nadzornike; tri za ljudske šole in enega za srednje. Vlada je namreč hotela ustreči Italijanom in je imenovala prof. Ravalico dež. šol. nadzornikom za italijanske ljudske šole. Novi nadzornik je odločen pristaš italijanske klike. In ko so koroški Slo-

venci zahtevali slovenščine zmožnega dež. šol. nadzornika, naleteli so na gluha ušesa. Sedaj se v laških krogih širi tudi govorica, da bodo učiteljski v Gorici in Kopru razdelili ter ustanovili posebno laško in slovensko učiteljsko.

(Zdravišče Cirkvenice) je kupil predvčeranjim na javni dražbi nadvojvoda Josip za svoto 250.000 gld.

(Sneg) je v ponedeljek zapal v Karpatih. Iz Arada pa se poroča, da je v Vilagošu mrz mraz uničil trto in koruzo.

(Puškinov sluga.) Te dni je v Kršinevu umrl meščan Ivan Ganjenko, star 104 leta. Do smrti je bil zdrav, v svoji mladosti je bil sluga slavnega ruskega pesnika A. S. Puškina.

(Sejmi po Slovenskem od 19. do 24. junija.) Na Kranjskem: 19. v Premu, Zalogu, v Št. Vidu pri Blokah, Rovišah in v Bučki; 21. v Moravčah in Lašičah; 23. v Tržiču; 24. v Št. Juriju pri Svibnjem, Črmošnjicah, Matenji vasi, Drnovem, Loki, Boh. Bistrici, Rovtuh, na Mirni, v Česnjicah, Ribnici, Višnji Gori in v Št. Juriju. — Na slov. Štajerskem: 21. v Bučah in Vrenskagorci; 22. v Št. Juriju ob južni železnici, Sevnici na Savi in Šoštanju; 24. v Št. Juriju ob Tabru, Konjicah, na Laškem, pri Sv. Lenartu v Slovenskih Goricah, v Podsedri, Šetalih, Strasi in na Ljubnem. — Na Koroškem: 24. v Gutštanju. — Na Primorskem: 23. v Komenu; 24. v Ajdovščini, Št. Evani, v Boljunci.

Darovi.

Za Jeranovo dijaško mizo: Iz Škofji Loke neimen 2 gld. — Iz Mengša T. R. 2 gl. — G. kanonik in profesor dr. Mat. Leben 10 gld. — Gosp. Peter Bohinjec, župnik v Horjulu, 5 gld. — Gosp. Vodnikova 5 gld. — Gosp. Avg. Šinkovec, župni upravitelj na Jesenicah, 5 gld. — Gosp. A. Verbaj, župnik v Kamni Gorici, 5 gld. — Gosp. M. Erzar, župnik v Selcih, 10 gld. — Gosp. A. Jamnik, župnik v Sorici, 10 gld.

Za akademično društvo »Danica«: Gg. Fr. Ferjančič in dr. Gr. Pečjak, kaplana pri sv. Jakobu v Ljubljani po 2 gld.

Bog plačaj!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 17. junija. Izvrševalni odbor desnice v bližnjem času ne bo sklican, ker je desnica z vlado dogovorila svoje stališče glede nagodbe in glede jezikovnega vprašanja.

Dunaj, 17. junija. Ogrski zbornici so izročeni predlogi gospodarskega in finančnega odseka glede nagodbe. Na predlog ministra Szella pridejo v razpravo prihodnjo sredo.

Dunaj, 17. junija. „Neues Wiener Tagblatt“ poroča iz Beograda, da je vlada prišla na sled manifestu, ki pozivlja srbsko mladino, naj se oklene velike akcije, da se Srbi oproste nasilnikov. Povsod naj se neti upor proti vladi, brani naj se narod plačevati davke, pomoč za to bo došla iz Rusije in Črnogore. Opozicionalni listi pravijo, da je vse to vladna spletkarja, katero vlada porabi, da tem silneje nastopi proti opoziciji, vladni listi pa zatrjujejo, da obstoji taka zveza, kateri je namen revolucija.

Dunaj, 17. junija. Napad Turkov na srbsko ozemlje vzbuja vedno večjo pozornost, ker so bili mej napadalci tudi redni turški vojaki. Vlade odločno zahtevajo od Turčije, da vzdržuje red na svojih mejah.

Levov, 17. junija. Kakor Przeglad piše, je dr. Levakovski umaknil svojo kandidaturo za državni zbor.

Rim, 17. junija. Ministerski svet je sklenil, da se s kraljevim odlokom pozakonijo določbe o društvih in shodih, ako opozicija ne preneha z obstrukcijo. Torej bodo tudi Italijani imeli svoj § 14.

Pariz, 17. junija. Predsedniku Loubet-u se še ni posrečilo dobiti moza, ki bi mu sestavil novo vlado. — Obravnava proti Dreyfusu se prične 27. julija v posebe zato pripravljeni dvorani v Rennes.

Pariz, 17. junija. Prvo posvetovanje pri Poincaré-u je trajalo od pol 2. do pol 5. ure

ter se je na to prekinilo, ker so se morali Brisson, Sarrien in Monis posvetovati s svojimi somišljeniki. Ob 6. uri se je posvetovanje ministrov in spe nadaljevalo, a so že po preteku nekaj minut radikalci odklonili Poincaré-jevo ponudbo. Poslednji se je podal takoj v Elysee ter izjavil, da ne more sostaviti kabineta.

Pariz, 17. junija. Loubet je sprejel danes dopoldne predsednika obeh zbornic ter se posvetoval z njima o nadaljnjih korakih.

Pariz, 17. junija. Listi poročajo, da je pozval predsednik Loubet Delcassé-ja in Waldeck-Rousseau-a. Prvi je izjavil, da ne sprejme sostave kabineta, poslednji si je pa izprosil odloga.

Pariz, 17. junija. Sodišče je obsodilo razen enega vse izgrednike povodom dogodkov v Auteuilu, in sicer je prisodilo dvema trimesečno, enemu dvamesečno, enemu enomesečno, grofu Dionu in Aubiquy-u štiri-najst dneveno ječo.

Haag, 17. junija. Na mirovni konferenci v Haagu se razprave vrše zelo nemirno. Večkrat so bile strune že tako napete, da bi bile kmalu počile. Sedaj hoče zopet sultan odpoklicati svoje zastopnike s kongresa, ker vlade ne dovolijo, da bi se izgnali armenski in mlado-turški agitatorji.

Rouen, 17. junija. Umrl je tukaj več-raj kardinal nadškof Fourrier.

Stettin, 17. junija. Pri vasi Zöllehow sta trčila parnika „Blücher“ in „Pölitz“. Poslednji se je potopil s 50 potniki. Rešili so jih 10.

Madrid, 17. junija. Iz Manile poročajo: Pred tremi dnevi je bil umorjen vodja Luna, sedaj so pa njegovi somišljeniki zmaščevali se nad Aguinaldom ter ga umorili. — Ako se vest obistini, je gotovo, da so tu vmes posegli Amerikanci, da se oslobode najhujega nasprotnika.

London, 17. junija. Reuterjev urad poroča iz Halifax-a: V premogovniku Caledonia na rtu Poretan se je pojavila grozna eksplozija. Sodi se, da je ubitih 120 oseb. Dvajset trupel so našli.

Shanghai, 17. junija. „Daily News“ poročajo iz Tutschu: V Kienningu, v pokrajini Fokieu, so navstali veliki nemiri. Domačini napadajo tujce. Cerkev in misijonsko postajo so zažgali: misijonarji so ušli.

Gospodarska organizacija.

Cena žitu na dunajski borzi
dné 16. junija 1899.

Za 100 kilogramov.

Pšenica za mesec junij	gld. 9.58 do gld. 9.60
» » jesen	» 9.04 » » 9.06
Rž » mesec junij	» 7.65 » » 7.70
» » jesen	» 7.21 » » 7.23
Turšica » mesec junij	» 4.86 » » 4.88
» » » julij-avg.	» 4.89 » » 4.90
» » » sept.-okt.	» 5.07 » » 5.09
Oves » » junij	» 6.— » » 6.02
» » jesen	» 5.96 » » 5.98

Umrli so:

16. junija. Marija Novak, mizarjeva žena, 61 let, Radce-kega cesta 1, ostarelost.

V bolnišnici:

14. junija. Marija Rubežnik, gostilničarjeva hči 2¹/₂ leta laryngitis crouposa.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m., srednji zračni tlak 736.0 mm.

Dan	Čas opazo- vanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Podavina v 24 urah v mm.
16.	9. zvečer	733.0	15.0	sl. jzab.	skoro jasno	0.0
17.	7. jutraj	732.0	12.4	sr. vzsvzh.	dež	
	2. popol.	731.0	15.0	sl. sever	oblačno	
Srednja včerajšnja temperatura 15.8°, normale: 17.9°.						

**Za ličenje kositernih pred-
metov, bronzovo imitacijo, bronziranje kipov
metov, iz mavca, bronziranje ograj pri stop-
nicah, vse v najfinejši izvršitvi, priporočata se BRATA
EBERL v Ljubljani, Franciskanske ulice.**
Vnanja naročila proti povzetju. 228 26 11-3

Konsumno društvo v Starem Trgu pri Ložu,
vpisana zadruga z omejenim poroštvom,
naznanja

izvanredni občni zbor,

ki se bode vršil

v nedeljo, dné 2. julija 1899,

ob 3. uri popoldne

v prostorih konsumnega društva v Starem Trgu pri Ložu

s sledečim vspeedom:

1. Nagovor.
2. Preosnovanje pravil in zadruga.
3. Razni nasveti.

K obilni udeležbi vabi vse p. i. ude

546 1-1

odbor.

Znamenito!

100 gld.

Za to nizko ceno pošiljam proti enoletnemu jamstvu jako moderno kolo I. vrste za gospe ali gospode. Po solidnosti in lahkem teku ga ne prekosi noben drug fabrikat, čeravno bi dal trikrat toliko. Kolo z vso opravo, zadeleno, s pismeno garancijo 100 gld. netto, 10 gld. je plačati naprej, ostalo po povzetju. — Cenik brezplačno. Prva dunajska hiša za kolesa: **M. Rundbakin**, Dunaj IX., Berggasse 3. 505 10-4

Trgovski pomočnik,

vešč v trgovini z mešanim blagom in železnino, išče službe.

Ponudbe naj se blagovolijo poslati pod št. 100 poste restante **Laze pri Kamniku.** 541 3-2

Knjižnica za ljudstvo.

I. zvezek:

Zadruga in njih nasprotniki.

Uredil dr. Iv. Ev. Krek.

Cena zvezku 5 kr., po pošti 2 kr. več. — Dobiva se pri odboru »Katol. političnega društva« v Ljubljani.

Prečastiti duhovščini se pri-
poročam za slikanje
**cerkvâ,
kapel
in
sob.**

ALBERT ROBIDA
Ljubljana, Rožne ulice št. 5.

Imam
na razpo-
lago tudi krasne
vzorke
(škice) v barvah tiskane,
v raznih slogih, kakor tudi
mnogo spričeval. 73 26-21

Moka

iz mlina Vinko-ta Majdič-a v Kranju

oddaje se po engros-cenah 259 44-14

v plombriranih vrečah po 10 in 25 kil v prodajalnicah

Maksa Domicelj-a

v Ljubljani, Rimska cesta, vis-à-vis Gorupovim hišam.

Dostavljanje na dom brezplačno.

Plombe originalne mlinске.

Moka oddaje se tudi v vrečah po 50, 85 in 100 kil.

Opozarja se, da priznani izvrstni izdelek prvega doma-čega našega mlina dandanes tudi na tujem uspešno tekmuje z izdelki vseh ogerskih mlinov. 416 3-3

sidro
Liniment. Capsici compos.

353 iz lekarne Richter-jeve v Pragi 24-16

priznana izvrstno bolečine olajšujoče ma-
zilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v
vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno
domače zdravilo kar kratko kot 759 40-40

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah s
znano varstveno marko „sidro“ kot pristas.

Richter-jeva lekarna
pri slatem levu v Pragi.

ANT. PRESKER
krojač v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 6
se priporoča preč. duhovščini
v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke
iz trpežnega in solidnega
blaga po nizkih cenah.
Opozarja na veliko svojo zalogo
izgotovljene obleke
posebno na **haveloke** v naj-
večji izbiri po najnižjih cenah.
227 31

Razglednice,
krasno dovršene, 20—25 gld. tisoč komadov.
Naročila sprejema
ANTON JERKIČ,
fotograf v Gorici, Primorsko.
Na željo pride razglede sam fotografovat in
sicer brezplačno. 512 4

Na prodaj je
hiša
s kletjo in vrtom po nizki ceni na **Martinovi**
cesti št. 114, Vodmat. 537 3—2

Köpel in Kneippova zdravilnica Kamnik
na Kranjskem.
Prav blizu železniške postaje ter poštne in
brzojavne urade, ob znožji 2680 m visokih kam-
niških planin, s krasnimi sprehajališči po ravni in
po gozdih. Na razpolago je elegantna zdravilnica z
velikimi verandami, basin za plavanje, pokrito hodišče,
igrišče, lov, razna stanovanja po prav zmerni ceni.
Jako vestna zdravniška pomoč se vrši pod vodstvom
znanega dunajskega zdravnika dr. R. Wackenreiterja,
ki že več let tu deluje in je letos v zvezi z restav-
ratérjem g. Friedlom prevzel kamniško zdravilišče v
lastno upravo. Skupna cena za zdravljenje, stanovanje
in hrano na dan nekako 3 gld.
Natančnejša pojasnila brezplačno daje
533 6—2 **oskrbnništvo.**

Franjo Toman,
podobar in pozlatár
v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1
izdeluje
križeva pota
od preprostega do najfinejšega, na platno oljnato
slikane in na papir oljnato tiskane podobe
(Oelfarblendruck).
Načrti, vzorci in fotografije ali risbe so na
razpolago.
V blagohotna naročila se velečasti duhovščini,
cerkvenim predstojništvom in dobrotnikom uljudno
priporoča
velespoštovanjem
538 12—2 **Franjo Toman.**

Največji izbor
Najbolje cene
Preobleke. Popravila.
L. Mikusch
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

Zavarovalna družba
išče za takojšnji nastop izurjenega
zastopnika
za Ljubljano in okolico, eventuelno za
Kranjsko.
Ponudbe na upravnništvo „Slovenca“ pod
L. G. 543 2—2

G. Piccoli,
dvorni založnik
Nj. svetosti
papeža
Leona XIII.
lekarnar „pri angelu“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Železnato vino.
Kemične analize odličnih stro-
kovnjakov, kateri so v
železnatem vinu
lekarnarja Piccoli-ja v Ljubljani
zmiraj potrdili navedeno množino
železa, so najboljši spridevale ter
dajejo največje poročilo za njega
učinek.
To vino je kaj dobro za slabo-
krvne, nervozne in vsled bolezni
oslabele osebe, za blede, sloke
(sube) in bolehave otroke.
Cena poliliterski steklenici 1 gld.
Naročila pošiljajo se z obratno pošto; poštino
plačajo p. n. naročniki. 827 42

Trst.
Restavracija in hôtel
„Alla Nuova Abbondanza“,
Via Torrente 16/18,
priporoča se slavnemu potujočemu občinstvu
v najboljšo zadovoljnost.
Točijo se pristna vina, kakor: **istrsko,**
dalmatinsko in **fini kraški teran,** ter
Dreher-jevo pivo.
Kuhinja izborna. — Cene nizke.
Nadejajoč se mnogobrojnega obiska, pri-
poročam se z vsem spoštovanjem
Peter Muschik,
lastnik.
520 4—3

Pozor **„PUCH“ „STYRIA“** **kolesarji!**
Obče znana, jako trpežna
kola Styria št. V „ljudsko kolo“
prodajajo se zaradi različnih cen drugih vrst koles po jako
znižanih tovarniških cenah pri
Franu Čudnu v Ljubljani
s čemur je sl. občinstvu dana prilika po ceni si pribaviti
Styria št. V. 399 16
Zastopnik tvrdke: **Josip Polak.**

Najnovejša špecerijska trgovina!!!
Karol Planinšek
prej Schober, Dunajska cesta šte. 8.
Ozira se na svoj zadnji inserat, dovoljujem si sl. občinstvu
opozarjati na svojo **veliko zalogo špecerijskega blaga,**
kakor: **raznovrstne kave, kakao, čokolade, olivnega, na-**
miznega in aizer-olja itd.
Nadalje se istemu tudi priporočam za nakup **najfinejšega**
francoskega in ogerskega konjaka, pristne sedmograške
slivovke finega tropinovca in špirita po najnižjih cenah,
zagotavljajoč solidno in rečno postrežbo. 415 15—15

Kupuje in prodaja vse zdolej zaznamovane
efekte in druge vrednostne listine
po dnevnem kurzu.
BANKA Makso Veršec
v LJUBLJANI.
Srečke na mesečne obroke po 2, 3, 5, 10 goldinarjev.
Giro-konto (hranilne vloge v tek. računu), obresti od dne
do dne po 4 1/2 %.
Poštno-hranilnišne položnice na razpolago.

Dunajska borza.			
Dne 17. junija.		Dne 16. junija.	
Skupni državni dolg v notah	100 gld. 25 kr.	4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	171 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100	5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	156
Avstrijska zlata renta 4%	119	Državne srečke l. 1864, 100 gld.	195
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100	4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	98
Ogerska zlata renta 4%	119	Tisine srečke 4%, 100 gld.	138
Ogerska krona renta 4%, 200	96	Dunavske vravnave srečke 5%	129
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	920	Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108
Kreditne delnice, 160 gld.	856	Posojilo goriškega mesta	112
London vista	120	4% kranjsko deželno posojilo	98
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58	Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	97
20 mark	11	Prioritetne obveznice državne železnice	210
30 frankov (napoleonidor)	9	južne železnice 3%	171
Italijanski bankovci	44	južne železnice 5%	121
C. kr. cekini	5	dolenjskih železnic 4%	99
		Kreditne srečke, 100 gld.	202 gld 50 kr
		4% srečke dunav parobr. družbe, 100 gld.	162
		Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	20
		Rudolfove srečke, 10 gld.	28
		Salmove srečke, 40 gld.	86
		St. Genois srečke, 40 gld.	83
		Waldsteinove srečke, 20 gld.	60
		Ljubljanske srečke	24
		Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152
		Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3350
		Akcije tržaškega Lloydja 500 gld.	448
		Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	69
		Splošna avstrijska stavbiška družba	106
		Montanska družba avstr. plan.	235
		Trboveljska premogarska družba, 70 gld	185
		Papirnih rubljev 100	127

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za zrupe pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulanična izvršitev naročil na borzi.
Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobelgasse 2.
Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh
potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.

DOBRA VARČNA KUHINJA.

Juhina zabela Maggi prekosi vse druge; vsako juho in slaboten bulon stori v trenutku dober in redilen, — le nekoliko kapljic je treba — Dobi se v izvornih steklenicah po 50 vinarjev po vseh prodajalnicah delikatez, dišav, kolonialnega in špecerijskega blaga. Izvirne steklenice se po ceni napolnujejo z novo juhino zabelo Maggi-jevo. 830 12-8

Josip Kastelic,

krojaški mojster

v Ljubljani, Vodnikov trg št. 4.

prilagoja se prečast. duhovščini in v izdelovanju vsakovrstne

obleke,

posebno

talarjev, površnikov itd.

Izdelujem birete, cingulum in vsakovrstne šemise, kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča dela natančno po meri.

Prosim prečastito duhovščino, da me blagovoli počastiti s cenjenimi naročili, zagotavljajoč, da bodem vedno skrbel, da izvršim vsako naročilo v največjo zadovoljnost prečastitih naročnikov.

Slav. p. n. občinstvu priporočam svojo dobro urejeno krojaško delavnico, v kateri izdelujem

obleke za gospode in dečke

po najnovejšem kroju, natančno po meri. Zunanja naročila točna. — Cene primerno nizke. 519 31-3

Naznanilo razprodaje.

Pri graščini Stermol, železniška postaja Kranj, se bo vršila zaradi opustitve samooskrbovanja posestva

dné 27. junija t. l.

prostovoljna, javna dražba

33 glav lepe goveje živine mólthalskega plemena (1 bik, 3 pari volov, potem krave in teleta), kakor tudi 9 prašičev.

Kupno ceno je takoj plačati v gotovini in morajo kupci kupljeno živino prevzeti tako po odkupu.

Kupci, posebno živinorejci, so vabljeni, naj pridejo omenjeni dan ob 9. uri dopoldne na lice mesta k hlevom graščine Stermol.

Navedena, za razprodajo namenjena živina se lahko ogleda od sedaj nadalje do 27. t. m. na licu mesta

Ljubljana, dné 15. junija 1899.

Dr. Maksimilijan pl. Wurzbach,

glavni pooblaščenec lastnika graščine Stermol.

545 3-1

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje, prte itd.

sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema tudi vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni bandera in vso drugo obleko.

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirati na domačo trdko ter ne uvažujejo tujih trdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavlja hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 250 52-15

Ana Hofbauer,

imejteljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode v Ljubljani, Wolfove ulice 4.

Naznanilo.

S tem slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem pod firmo

Jakob Janež,

stavbenik vodnjakov — Sv. Petra cesta št. 16

začel samostojno izvrševati vsa vodnjaška stavbinska dela ter prevzemam tudi polaganje lesenih in železnih cevij za vodovode.

Priporočujoč se slavnemu občinstvu, da se pri napravi vodnjakov itd. blagovoljno ozira na-me, bilježim z vsem spoštovanjem

Jakob Janež
vodnjaški mojster.

539 3-2

Kmetijsko društvo v Gorjah

priporoča izdelke svojih udov, kakor: železne izdelke: sekire, krampe, lopate in drugo kmetijsko orodje vsake vrste; oblike po zahtevanju.

Edina obrt na Kranjskem za živinske zvonce vsake oblike.

Prodaja tudi lesene grablje, trda in mehka drva, deske in stavbeni les po dogovoru.

Ravno tako priporoča naradni sadni mošt; cena po dogovoru.

V obila naročila se uljudno priporoča

„Kmetijsko društvo v Gorjah,
registr. zadruga z omejeno zavezo“.

498 5-4

Št. 283.

547 2-1

Razpis zdravniških služb.

Pri okrajni bolniški blagajni ljubljanski oddajo se

tri zdravniške službe,

katere je nastopiti z dném 1. julija 1899. l.

S temi službami spojena je letna plača po 900 gld., prosta vožnja k bolnikom in po 20 kr. oddalnine od klm. pri vožnjah izven teritorija ljubljanskega mesta.

Prosilci za te službe vložijo naj svoje zadostno dokumentovane prošnje najdlje

do 25. junija t. l.

pri podpisani blagajni.

Okrajna bolniška blagajna ljubljanska.

V Ljubljani, dné 17. junija 1899.

Načelnik:

Ivan Kregar s. r.

Dobiva se povsod.

905 (36-19)

Sarg's Kalodont.

— Najbolje in najceneje sredstvo za čiščenje zob. —

Razpis služb.

544 3-1

Hranilno in posojilno društvo v Ptuji, registrovana zadruga, razpisuje s tem službo:

1. knjigovodje,
2. praktikanta, ozir. pomožnega uradnika.

Gledé prve službe se zahteva, da ima prosilec spričevala trgovinske akademije ali vsaj trgovinske šole, da je prosilec že dalj časa služboval pri kaki posojilnici ali hranilnici, ter da je večé slovenskega jezika v besedi in pisavi.

Prva plača znaša letnih 1200 gld. in se služba lahko takoj nastopi. Gledé druge službe se zahteva, da je prosilec z dobrim uspehom zvršil trgovinsko šolo ali vsaj spodnjo gimnazijo, spodnjo realko ali obrtno šolo. Plača po dogovoru.

Obe službi sta razpisani

do dné 15. julija t. l.

ter se imajo prošnje s potrebnimi spričevali vred poslati ravnateljstvu zadruge.

Prevzetje obrti.

Usojam se najuljudneje naznaniti, da sem prevzel

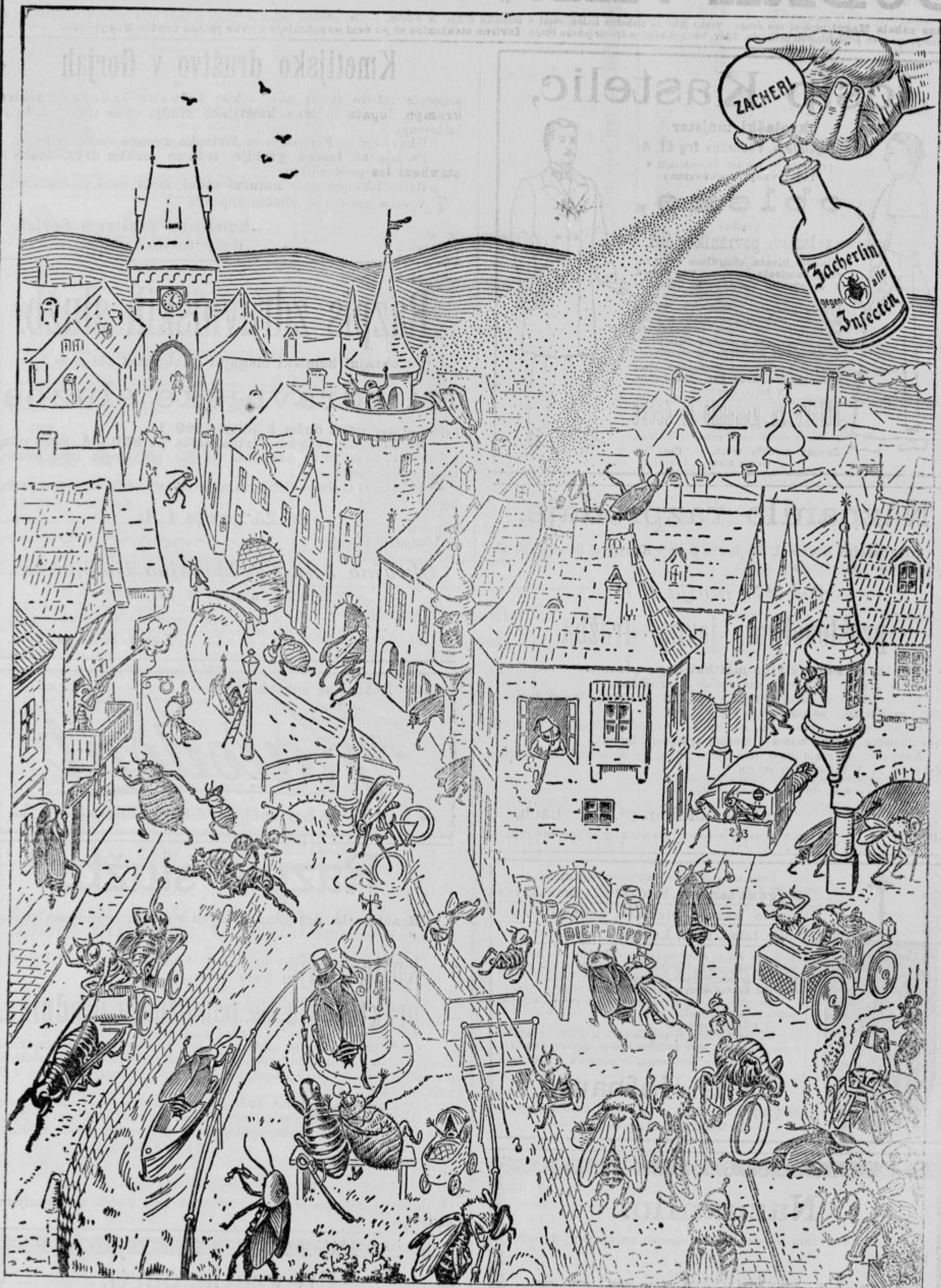
Rudolf Schmidtmayer-jevo vrvarijo
na Sv. Petra cesti št. 33 v Ljubljani

ter se bodem potrudil postreči čast. gg. starim in novim odjemalcem vselej z najboljšim in solidno izdelanim blagom po najzmernejših cenah.

Se najvdaneje priporočujoč z velespoštovanjem

529 4-4

J. N. Adamič, vrvarski mojster.

Ako si želiš »Zacherlin« svetovnoslavne dobrote,
Čestita čitateljica, ne sprejemaj ga v zavitku!
Pristen je samo v steklenici,
Ki varstveno znamko nosi.

Pravo pomoč po noči in po dnevu
Zoper kakoršnikoli mrčes
Išči le tam — da varno hodiš,
Kjer Zacherlov plakat zagledaš.

492 3-2